

Перспектива

ЕНЕРГОАТОМ

Працюємо для Перемоги!

ХАЕС КННРР

№6 (1634) 10 лютого 2023 року

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

ВІДКРИТІСТЬ ТА НЕУПЕРЕДЖЕНІСТЬ – ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ХАЕС

Нещодавно відділ роботи з громадськістю і ЗМІ Хмельницької АЕС розпочав новий комунікаційний проєкт «Запитай у генерального директора ХАЕС». Днями стартував пілотний випуск програми, який зібрав низку запитань, що надійшли від працівників атомної електростанції, жителів Нетішина, мешканців зони спостереження енергопідприємства. Вони стосувалися соціальної, економічної, екологічної тематики й мали на меті отримання неупередженої інформації з перших вуст. Зауважимо, що у зв'язку з воєнним станом деякі питання містять наразі закриті інформації, тому громадяни повинні з розумінням до цього поставитися. До уваги читачів пропонуємо відповіді генерального директора ХАЕС Андрія Козюра.

ВЛАСНА ЛІНІЯ ЕЛЕКТРОПЕРЕДАЧІ – МРІЯ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

Одне із запитань, яке кілька разів повторювалося, стосувалося проведення лінії передачі електроенергії безпосередньо від ХАЕС до міста енергетиків. У зв'язку з частими відключеннями електроенергії в Нетішині містяни цікавляться можливістю мати власне джерело постачання е/е. На це запитання генеральний директор відповів досить вичерпно.

«Насправді, уже зроблена значна робота в цьому напрямку, і ми повинні чути й конструктивно спілкуватися з кожним жителем нашої громади, зони спостереження. Зараз Україна бореться за своє існування – як нація, країна, народ. Після масштабної руйнації ворогом об'єктів критичної інфраструктури країна стикнулася із новими воєнними викликами – відсутністю світла, тепла, води в домівках українців. Наслідком цього стали перебої в електропостачанні. Наразі споживання або потреба в ньому населення України забезпечується генеруючими потужностями нашої держави менше, ніж на 50%. До моменту пошкодження, спричинених ракетними ударами ворога, наша енергосистема виробляла надлишок е/е (Україна навіть продовжувала її експорт, завдяки синхронізації у безрезні минулого року української об'єднаної енергосистеми з континентальною європейською), проте нині – величезний дефіцит електроенергії. Крім того, стан енергомереж є критичним: енергетики стараються хоча б забезпечити можливість надання електроенергії споживачам у тих обсягах, які зараз є. Це надзвичайно важке завдання. Усі фахівці нашої галузі працюють над тим, аби зберегти енергетичну інфраструктуру хоча б у наявному стані.

Щодо тих зобов'язань, які Хмельницька АЕС на себе брала, то два короткотермінові заходи ми вже виконали, а саме: встановили автономні джерела електропостачання на об'єктах критичної інфраструктури з метою забезпечення населення Нетішинської міської територіальної громади водою, водовідведенням, тепlopостачанням (у разі повного блекауту енергосистеми). Відповідно була реалізована окрема схема живлення від власних потреб електростанції об'єк-

тів, які знаходяться поряд із ХАЕС і входять до єдиного з нею проєкту. Завдяки цьому зменшилося навантаження на міські мережі фактично в межах від 800 кВт до 1000 кВт. Це той обсяг електроенергії, який необхідний, і ми зараз співпрацюємо із Хмельницьким облэнерго, аби він був зарезервованим і використовувався для потреб наших мешканців.

Більш довготривалий проєкт – окрема лінія електропередачі, яка б дала можливість заживити підстанцію міста Нетішина від розподільчих пристроїв Хмельницької АЕС. Було прораховано в рамках техніко-економічного розрахунку орієнтовну вартість – це сотні мільйонів гривень. Крім того, провели аналіз закупівлі потужного автотрансформатора. Насправді ситуація надзвичайно складна, тому що у світі подібне обладнання виготовляється майже вісім-дев'ять місяців, при умові укладеного договору. Наразі, враховуючи факт руйнування ворогом нашої енергосистеми, запити на трансформаторні пристрої надзвичайно великі. Їх просто не вистачає, адже попит переважає пропозицію, резерви інших країн теж вичерпані. Однак, ми не стоїмо на місці, а плануємо віднайти кошти, аби зайнятися проєктними роботами й підсилити схему електропостачання північного регіону Хмельниччини. Але з урахуванням загальної нестачі електроенергії в країні навіть позитивне розв'язання цього питання фактично не вплине на графіки відключень. Як приклад, на Рівненській та Південноукраїнській АЕС є лінії електропередач на підстанції міст-спутників, але містяни також живуть в умовах подинних відключень електроенергії. Ситуація в країні складається так, що сьогодні йдеться про збільшення ліміту імпорту електроенергії.

«В Острозі ходять чутки, що часті відключення світла пов'язані з тим, що електроенергія з ХАЕС експортується в Європу, а нам не вистачає. Це дійсно так?»

«Абсолютна неправда. Це ще один маніпуляційний вкид, враховуючи те, що реальна генерація електроенергії в країні не покриває навіть половини її потреб. Україна не експортує електричну енергію. Тим більше Хмельницька АЕС, яка

Андрій Козюра,
генеральний директор ВП ХАЕС

взагалі цього не може самостійно робити. Тому та інформація, яка розповсюджується в суспільстві, абсолютно неправдива».

СПІВПРАЦЯ ХАЕС ТА КОМУНАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НЕТИШИНА

«Як ви бачите співпрацю Хмельницької АЕС і нетішинських комунальних підприємств, зокрема спеціалізованої медико-санітарної частини, функціонування і розвиток реабілітаційного відділення у цьому закладі?»

«Мені особисто, й усім працівникам ХАЕС хочеться, аби місто енергетиків було комфортним для проживання, для отримання тих чи інших якісних послуг. Реалії часу диктують нам свої умови: на перший план виходять потреби допомоги та підтримки наших воїнів. Тому вважаю, що наразі потрібно створювати більше можливостей для реабілітації та відновлення поранених бійців. Відрадно, що у нашому місті і військові, і мешканці, які цього потребують, можуть звернутися у лікувальний заклад і отримати відповідні послуги. Хмельницька АЕС співпрацює із керівництвом реабілітаційного відділення СМСЧ м. Нетішина, частково надала допомогу для нього, обговорила питання, які спільно можна було б вирішити. Зокрема, це стосується використання потенціалу відділу соціальних об'єктів ХАЕС. До прикладу, басейн ідеально підійде для проведення реабілітації поранених захисників. Ми завжди відкриті до співпраці та пропозицій, які зможуть покращити здоров'я та дух українських військових».

СЕРЕД ПРІОРИТЕТІВ ХАЕС – РОЗВИТОК СПОРТУ ТА ПОКРАЩЕННЯ БЛАГОУСТРОЮ

«Коли буде завершено реконструкцію спортивної інфраструктури у місті, яка активно розпочалася минулого року?»

«Три роки тому, побачивши стан спортивних майданчиків, споруд та об'єктів, був неприємно вражений та здивований умовами, в яких займаються спортом наші діти, молодь. Ми розпочали проведення ремонтів у дитячих приміщеннях загального користування, в малій чаші басейну, зробили власними силами косметичний ремонт і у великому басейні, замінили освітлення, оновили плавальні доріжки. Війна внесла свої корективи, і наразі об'єкти ХАЕС використовуються для реабілітації поранених військових. Ми продовжуємо реалізовувати заходи з покращення матеріально-технічної бази: це відкриття ще одного футбольного поля, завершення робіт на відкритому баскетбольному майданчику, на тенісних кортах, зрештою, в поточному році вони почнуть функціонувати. Крім того, минулого року організували багато спортивних благодійних акцій та заходів з метою об'єднання суспільства. Під час них вдалося зібрати чимало коштів, за які придбали багато необхідного військовим (серед них є і працівники ХАЕС та їхні рідні) і передали на фронт. І надалі, безумовно, напрямком фізичного виховання, здорового способу життя – серед пріоритетів Хмельницької АЕС».

Продовження на стор. 2

На щиті: нетішинці провели в останню дорогу

Героя Олександра Мазурака

Олександр Мазурак загинув 26 січня внаслідок ворожого танкового обстрілу поблизу населеного пункту Білогорівка Бахмутського району Донецької області. Воїну навіки 33 роки. Він народився

«Плине кача...» – тужлива мелодія, провісниця скорботи, знову сповістила про чергову втрату міста енергетиків. 1 лютого в домовині повернувся додому 33-річний Олександр Мазурак, солдат 3-го гірсько-штурмового відділення 3-го гірсько-штурмового взводу 3-ї гірсько-штурмової роти військової частини А3029. На мікроавтобусі, яким привезли Героя, був промовистий напис: «На щиті».

5 березня 1990 року у селі Нечаяне Миколаївської області. Мама померла, коли хлопцеві було 15 років. Його взяла під опіку рідна тітка Ганна. Відтак з 2005 року Олександр мешкав у Нетішині, закінчив другу школу, здобув освіту у Нетішинському професійному ліцеї.

З 24 вересня 2022 року був мобілізований до лав Збройних сил України. Молодий чоловік так і не встиг облаштувати побут, створити сім'ю, народити дітей. Плани на життя перекреслила війна.

Нетішинська громада попрощалася з Героєм Олександром Мазураком на площі перед адмінбудівлею виконавчого комітету міської ради. Чин похорону звершили священнослужителі Православної церкви України. Очолив службу архимандрит Владислав (Федотов), настоятель Собору Святого Архістратига Божого Михаїла та Архангела Гавриїла.

Міський голова Олександр Супрунюк наголосив, що Олександр Мазурак – це одинадцятий Герой, з яким за неповний рік повномасштабної війни прощається Нетішинська міська територіальна громада. А з 2014 року від рук російських окупантів загинуло та померло від ран вже 28 наших воїнів-земляків.

«І такі втрати у кожному місті, кожному селі. Сталін свого часу казав, що загибель одного – це трагедія, загибель мільйонів – це статистика. Це для них там статистика. Для нас загибель кожного Героя – незагоєна рана. Ми не починали цю війну, але нам потрібно її закінчити Перемогою. Немає слів, щоб заспокоїти рідних. І ми їх не знайдемо. Але мусимо бути разом, гуртуватися і не забувати, за що загинули наші захисники», – сказав міський голова.

«33 роки – це вік Христа Спасителя. Господь говорив, що немає більшої запо-

віді, ніж віддати своє життя за ближніх. І сьогодні ми є свідками того, що воїн Олександр виконав цю заповідь, віддав своє життя за нашу державу, за мирне небо над нашими головами, за кожного із нас. Він не встиг створити сім'ю, не встиг народити дітей, не встиг почути оте найдорожче слово «тату». Але став батьком для сотень українських дітей, закатованих московськими ірдами, дітей, що загинули від вибухів російських ракет, померли від голоду по підвалах, – звернувся до нетішинців отець Владислав (Федотов). – З кожним разом все важче й важче говорити над домовинами наших Героїв... Нехай Господь прийме душу та дарує Олександру життя вічне».

Поховали Героя на Острожчині в селі Плоске, поряд з могилою мами.

Високу ціну ми платимо за свободу та Перемогу. Вічна слава Герою!

Лариса Власюк

ВІДКРИТІСТЬ ТА НЕУПЕРЕДЖЕНІСТЬ – ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ХАЕС

Початок на стор. 1

«Хто відповідає за автомобільну дорогу, що веде до ХАЕС? Її стан поганий, чи планується ремонт?».

«Щодня теж декілька разів їжджу цією дорогою і розумію обурення мешканців громади».

Автомобільна дорога №1 (а саме так вона називається) потребує капітального ремонту, бо довгий час використовувалася місцевими підприємцями, які вивозили пісок і безконтрольно їздили нею. Враховуючи наші можливості, намаємося підтримувати автошлях: відвели воду від дороги, крім того, минулоріч отримали проект на реконструкцію автодороги. Відповідно до нього має бути повністю замінено асфальтобетонне покриття, планується відремонтувати узбіччя, а також передбачені пішохідна та велосипедна доріжки до Хмельницької АЕС. У поточному році проект буде відправлено на експертизу, згодом вирішимо питання фінансування, адже дорога надзвичайно важлива для нашої громади і для ХАЕС».

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ: КОНКУРЕНТИ ЧИ ПАРТНЕРИ АТОМНОЇ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ?

«Кілька років тому розглядалося питання будівництва сонячної електростанції біля ХАЕС. Яка наразі доля цього проєкту?».

«Так, дійсно, така можливість будівництва існувала: НАЕК «Енергоатом» було заплановано реалізувати так звані проєкти «Сонечко» поблизу кожної вітчизняної АЕС. Недалеко від промайданчика Хмельницької АЕС є земельна ділянка площею 30 га для цих потреб. Однак проєкт був заморожений, бо, починаючи з 2019-2020 років, сонячна генерація стала конкурентом для атомної енергетики на енергетичному ринку. Причина у тому, що виробництво сонячної енергії залежить від денного максимуму сонячного світла. А це вимагає зниження генерації атомних електростанцій. Тому на той час проєкт був призупинений. Зараз ми знову повернемося до розгляду цього питання. Однак є певний нюанс: на земельній ділянці розташована високовольна лінія, яка виробить до обмежень у ви-

користанні наділу. Є певні моменти, які потрібно проаналізувати, це стосується і стратегії розвитку».

«Чи буде повернено пільгові тарифи на електроенергію для жителів 30-км зони навколо ХАЕС?».

«Тарифи – тема, яка турбувала і буде турбувати усіх споживачів. Електроенергія – це продукт, який має певну ціну. Відповідно, починаючи з 2021 року і враховуючи воєнний стан, продовжені ті нарахування, які наразі діють: 1,44 грн – до 250 кВт*год, і 1,68 – понад 250 кВт*год. Що стосується цього тарифу, то він абсолютно не покриває видатки, які зараз несуть генеруючі потужності. НАЕК «Енергоатом» відшкодовує різницю від реальної вартості електроенергії і тієї, яка надається споживачам, витрачаючи на це десятки мільярдів гривень. Тому, чесно кажучи, я не впевнений, що пільговий тариф буде повернений для жителів зони спостереження. Нехай хоча б залишиться на нинішньому рівні».

ДОБУДОВА ХАЕС ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ БАЧЕННЯ СУСІДІВ

«Що корисного дасть добудова кількох енергоблоків жителям Славутської громади?».

«Особисто для кожного, хто може взяти участь у будівництві та подальшій експлуатації, – це професійна реалізація та можливість стабільної, добре оплачуваної роботи. Для громади – це розвиток. Прогресує країна – має поштовх до розвитку і громада. Це можливість кроків вперед науки й сучасних технологій, це конкуренція на світовому ринку, це залучення до роботи вітчизняної галузі, це, врешті-решт, потужний розвиток економіки та здобуття енергетичної незалежності, за яку ми сьогодні теж боремося. Це надходження коштів у бюджети різного рівня, аби фінансувати й пенсіонерів, і військових, і низку інших напрямів. Це тепло, світло й комфорт в оселях кожного з нас. Кожний новий подібний проєкт має у своєму складі і розвиток соціальної сфери, в тому числі й громад зони спостереження».

«Чи можна буде працевлаштуватися на Хмельницьку АЕС, яка буде добудовуватися, мешканцям сусідніх міст і сіл?».

«Для того, щоб розпочати будівництво, нам необхідна наявність близько двох тисяч працівників. У кожного є шанс і можливість працевлаштуватися на Хмельницьку АЕС, але для цього потрібно мати певні знання, життєві навички. Процедура абсолютно відкрита: потрібно направити резюме на електронну адресу ХАЕС, пройти співбесіду та певний етап перевірки».

«Як на ХАЕС поведуться із відпрацьованим ядерним паливом? Куди його відправляють?».

«Воно знаходиться там, де це передбачено проєктом. Порушень поводження з відпрацьованим ядерним паливом на жодному з майданчиків вітчизняних АЕС немає, крім того, за цими питаннями стежать представники МАГАТЕ, які наразі перебувають на усіх українських атомних електростанціях. Це стосується і свіжого, і відпрацьованого ядерного палива, і багатьох безпекових аспектів. У росію відпрацьоване ядерне паливо не вивозиться уже декілька років. Відповідно ці питання вирішуються в рамках чинного законодавства».

«ХАЕС справді відмовилася від російського палива, і наскільки вистачить того, яке уже придбане?».

«Ядерне паливо в країні-агресорці не закуповується. Звичайно, ліцензіат використовує те, яке уже придбане раніше, і його достатньо, аби забезпечити генерацію наших енергоблоків. Програма диверсифікації ядерного палива давно розпочата, діє, і в її рамках ми відмовляємося від використання російського ядерного палива».

«Чи відмовилася ХАЕС від російського проєкту добудови третього енергоблока?».

«Зауважу, що це не російський проєкт, а колишнього Радянського Союзу. І хочу додати, що такі проєкти експлуатуються не лише в росії, а й в державах Східної Європи, Азії. Відповідно технології радянського мільйонника ВВР-1000 використовуються у світі донині. Щодо добудови енергоблока №3, то його потрібно завершувати в рамках раніше передбаченого проєкту. Звісно, ми будемо виконувати роботу з урахуванням заміни комплектуючих та диверсифікації, без участі РФ».

«Чи вистачить води для охолодження шести енергоблоків ХАЕС?».

«Наша технологічна водоёма може забезпечити охолодження потужності у

розмірі 3-4 ГВт. Це відповідно 3,5 енергоблоки. Є попередні розрахунки й рішення щодо будівництва струменероздільної дамби, яка збільшила шлях проходження води для охолодження. Відтак зможемо покращити можливості для того, щоб забезпечити роботу тих енергоблоків, які планується збудувати на нашому майданчику. Також є й інші рішення, які можливі для покращення охолодження циркуляційної води».

«ТРИ РОКИ – ЯК ОДИН ДЕНЬ»

Запис медійного проєкту за участі генерального директора ХАЕС Андрія Козюра відбувся напередодні третьої річниці з моменту призначення його очільником енергопідприємства. Тому громадськість не могла оминати питання досягнень і звершень на керівній посаді, і справ, яких не вдалося здійснити.

«Так, три роки минуло, як один день. Першочергово мене призначили, аби вирішити проблему щодо ротора генератора на першому енергоблоці. Ми її успішно вирішили: самостійно відремонтували агрегат і тим самим для себе підтвердили, що ми – єдиний колектив, якому під силу справитися із завданнями будь-якої складності. Насправді і собі, і колективу, вкотре доводжу: невирішених питань немає, є складнощі, які супроводжують, і які самі собі створюємо. Наша задача така: бачимо проблему – знаходимо шляхи її вирішення. Лише у цьому напрямку ми повинні рухатися. Серед моїх пріоритетів у роботі – безпечні умови праці на виробництві, стан робочих місць, обладнання. Ми розв'язали довготривале проблемне питання із колективним договором – останні два роки він виконується у повному обсязі. Персонал атомної електростанції забезпечений засобами індивідуального захисту, спецодягом та спецвзуттям. Звичайно, хочеться зробити ще більше, вірю, що з нашим колективом ми усе, що запланували, втілимо. Завдань багато, а воєнний стан – це черговий величезний виклик. Однак, паралельно із щоденними обов'язками, працівники ХАЕС допомагають Збройним силам України. І це ще раз підкреслює, що ми – єдині, згуртовані і непереможні, – резюмував на завершенні Андрій Козюра.

Тетяна Степанюк

ЛЮДИ АТОМА

ШЛЯХОМ ЦІЛЕСПРЯМОВАНOSTІ

На Хмельницькій АЕС до спеціалістів, що працюють у реакторному цеху, – значна увага. І не лише тому, що вони трудяться у сфері сучасних і високих технологій, де вимагається особливий підхід до справи, високий професіоналізм, постійне самовдосконалення. Реакторний цех – це школа професійної майстерності і трамплін для зростання. Для кожного реакторника це не просто робота, а надзвичайна відповідальність, безкінечна відданість справі. Ці люди, як ніхто інший, усвідомлюють, що не мають права на помилку. Сила реакторників у тому, що разом вони дружна команда, а кожен окремо – сильна, впевнена у собі особистість. З цими трактуваннями, без сумніву, погоджується начальник реакторного цеху Хмельницької АЕС Микола Одійчук, який майже вісімнадцять років незмінно працює у своєму підрозділі.

Першим етапом трудової діяльності Миколи Одійчука стала посада оператора реакторного відділення. Він став пліч-о-пліч з тими, хто також закінчив профільні вузи. Такий кадровий підхід скоріше нагадує не традицію, а виробничу необхідність, бо молодим спеціалістам завжди бракує практичних навичок. З теорією у Миколи все було гаразд. У 2005 році він закінчив з відзнакою Національний технічний університет «КПІ» ім. Ігоря Сікорського за спеціальністю «Атомна енергетика». Під час навчання був одним із кращих студентів вишу.

У 2006 році Микола переміг у конкурсі професійної майстерності, за результатами якого юного фахівця було визнано кращим оператором реакторного відділення ДП «НАЕК «Енергоатом» та переведено на посаду старшого оператора реакторного відділення. Коли закінчився так званий випробувальний термін для молодих спеціалістів, у його послужному списку згодом з'явилися такі посади, як інженер з експлуатації устаткування АЕС (оперативний персонал), провідний інженер з управління реактором, начальник зміни реакторного цеху. А потім

усіх цих факторів, разом з умінням їх поєднувати та використовувати, позитивно впливає на процес підготовки та навчання персоналу.

Микола Одійчук – учасник багатьох іміджевих заходів, які проводилися за участю працівників електростанції. Серед них – «Енергетична безпека держави в контексті розвитку ядерної енергетики – можливості і загрози», організованого спільно з університетами України і Польщі. В рамках проекту було проведено дискусію в НУ «Острозька академія», в якій взяли участь спеціалісти ВП ХАЕС. Саме там Микола Одійчук доповів учасникам зустрічі про безпеку сучасних ядерних реакторів та розповів про кооперацію міжнародного співтовариства у сфері забезпечення ще більш надійних систем безпеки на АЕС.

Миколі Одійчуку, як досвідченому фахівцю, була довірена експертна оцінка рефератів на конкурсі «Ядерна енергія і світ». Захід традиційно проводиться серед старшокласників навчальних закладів Нетішина та регіону 30-км зони спостереження Хмельницької АЕС. Там він

Микола Одійчук (у центрі) на оперативній нараді з колегами

Миколі Одійчуку було довірено одну із відповідальних місій – готувати оперативний персонал у навчально-тренувальному центрі Хмельницької АЕС. Саме тут і стали у пригоді знання, які він здобув під час навчання у Міжрегіональній академії управління персоналом за спеціальністю «Управління персоналом і економіка праці».

Кажуть, що справжнім учителем чи наставником є той, хто не нехтує сократівським висловом: «Я знаю, що нічого не знаю». Це спонукає до постійного вдосконалення, підвищення інтелектуального рівня, без яких, напевно, повноцінно не сформується жоден інструктор навчально-тренувального центру. З року в рік вони відшліфують професійні навички, знання та вміння атомників, проводять підготовку персоналу за різними напрямками. Саме з цієї метою на Хмельницькій АЕС був започаткований конкурс професійної майстерності серед інструкторів навчально-тренувального центру. Його учасником довелося бути й Миколі Одійчуку. Попередньо тривала серйозна підготовка до презентації своїх занять, удосконалення методики викладу лекцій, застосування навчальних матеріалів. Це також є хорошою нагодою заявити про себе і подати молодшим колегам приклад. Крім цього, це процес, під час якого наставники мають змогу поглянути на навчання та оцінювання з іншого боку і виявити свої сильні та слабкі сторони. У результаті сукупність

пригадав той період, коли й сам ще школярем відвідував факультатив, який діяв при інформаційному центрі електростанції, та хвилювався, захищаючи свою наукову роботу перед поважним журі.

Миколу Одійчука в його рідній Нетішинській ЗОШ №1 й досі згадують, як здібного та наполегливого учня, який поповнив когорту золотих медалістів. Цікавим фактом є те, що під час випускного вечора вчителів запитали, кого в майбутньому вони хотіли б бачити директором школи. Усі відповіли не вагаючись – Миколу Одійчука. Учень їм сподобався своєю наполегливістю, хорошими людськими якостями. Друзів у Миколи завжди вистачало, у нього проявився талант неформального лідера. Але це лідерство не базувалося на демонстрації якихось переваг – хлопець завжди комусь допомагав.

У стінах університету юнак з Нетішина заслужив авторитет не лише своїми знаннями. За хороші організаторські здібності Миколу Одійчука було обрано старостою групи та головою студради факультету. Це виявилось великим навантаженням, але студент справився. Під час екзаменаційних сесій юнак оцінки з більшості предметів одержував, як мовиться, автоматом – «відмінно». Згодом він здобув заслужене визнання – стипендію від Кабінету Міністрів України, а потім і від Президента України.

ПРИЗНАЧЕННЯ

Євгеній Гришко очолив турбінний цех Хмельницької АЕС

1 лютого 2023 року Євгенія Євгенійовича Гришка було призначено начальником турбінного цеху Хмельницької АЕС.

Євгеній Євгенійович здобув повну вищу освіту у 2001 році в Одеському державному політехнічному університеті за спеціальністю «Теплові електричні станції», згодом у 2008 році закінчив Київський національний політехнічний університет, отримавши спеціальність інженера-енергетика у галузі атомної енергетики.

На Хмельницькій АЕС розпочав трудову діяльність у 2001 році машиністом-обхідником з турбінного устаткування 4 групи турбінного цеху, згодом перейшов на 5 та 6 групи. За ці роки обіймав посади інженера, провідного інженера з управління турбіною турбінного цеху, начальника зміни турбінного цеху, заступника начальника турбінного цеху з експлуатації.

Два роки тому Миколу Одійчука було призначено начальником реакторного цеху Хмельницької АЕС. З такою визначною подією знайомі не забули привітати його батьків – Ігоря Олександровича та Неонілу Миколаївну. У постійних зверненнях сина є й децими їхньої заслуги, бо змогли виховати його як особистість. Мама, Неоніла Одійчук, майже чотири десятиліття координувала роботу бухгалтерії управління капітального будівництва, відзначена галузевими грамотами та відзнаками «Почесний енергетик» та «Відмінник енергетики України». Гарними словами працівники транспортно-обхідного цеху згадують Миколиного батька – Ігоря Одійчука, який працював механіком, а потім начальником колони. Хороші відгуки є й про сестру Ірину, яка також себе присвятила енергетичній галузі.

«Найприємнішими моментами у нашому житті, – каже Неоніла Одійчук, – є ті миті, коли разом збирається родина на обійсті нашого затишного будиночка, який знаходиться у садибній забудові міста. Ми завжди з нетерпінням чекаємо страв, які любить готувати Микола, коли приїздить відвідати нас з дружиною Оленою і дітками: Міланою та Арсеном.

...Кожний робочий день начальника реакторного цеху завжди напружений. Але є усвідомлення, що праця усіх його колег допомагає тримати енергетичний фронт, щоб усі були впевненими, що ворог не зможе поставити нас на коліна, коли ми єдині. Лише об'єднавшись, ми здолаємо окупантів і переможемо!

Олександр Шустерук
Фото Сергія Цимбаліста

Колектив СК «Енергетик» ППО ХАЕС щиро вітає заступника директора Віталія Юрійовича Карп'юка з ювілеєм!

Зичимо міцного здоров'я, мирного неба, Перемоги, натхнення, здійснення усіх заповітних мрій, бажань та сподівань!

*Життєвий шлях – тернисте поле,
Сьогодні легко, завтра – ні.
Та не здавались Ви ніколи –
І залишались «на коні»!
Нехай же усмішка фортуни
Вас супроводжує усюди,
А на життєвих перехрестях
Стрічають тільки добрі люди!*

Нетішинські музейники запрошують на зустріч із княгинями

2 лютого у Нетішинському краєзнавчому музеї в рамках міжнародного мистецького проєкту «Ляльки мандрують світом» презентували виставку вузлових ляльок «Князівни та княгині». Проєкт ініціювали Тетяна Золочевська з німецького міста Бремен і Ніна Хаген з міста Осло, Норвегія. Завдяки учасниці з Нетішина Тетяні Ходак княгинь побачили й нетішинці.

Знаково, що перші перемовини про презентацію виставки у Нетішині велися ще торік у лютому. Проте війна поставила життя на паузу, і княгині приїхали до Нетішина фактично через рік повномасштабного лиха.

Проєкт вражає: 40 майстринь з України, Німеччини, Норвегії та навіть Бразилії виготовили 70 ляльок-мотанок в образі легендарних та напівабутих українських княгинь. Чимало українок творили під обстрілами. Долі окремих мисткинь з фронтних територій невідомі.

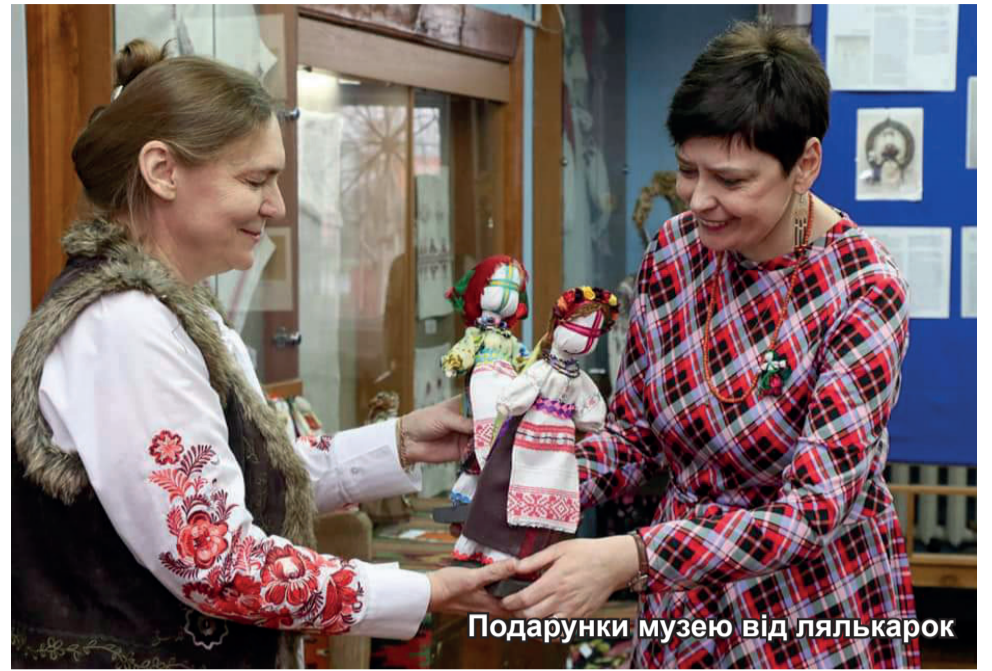
Справжнім подарунком стала отримана у переддень відкриття лялька майстрині із Бразилії – Ванесси Джерби. «Я правнучка українців. У моїх жилах тече українська кров. Кілька років тому я намагалася відвідати Україну, але пандемія та повномасштабна війна тимчасово відклали цей план. Але поки я відправляю вам свої ляльки, свою творчість і свої найкращі думки», – написала бразилійка, надсилаючи до Нетішина авторську ляльку в

образі княгині Ольги. До слова, саме мотанок рівноапостольної княгині тут чи не найбільше.

Оглядаючи експозицію, у ляльках-мотанках впізнаєте образи матері Володимира Великого Малуші, його дружини – Анни Багрянородної, дружини Ярослава Мудрого Інгігерди, його доньок – королеви Франції Анни, королеви Угорщини Анастасії та дружини норвезького короля Єлизавети. Окрема полицка присвячена острозьким княгиням, яким колись і належав Нетішин, – Гальшці Острозькій, Беаті Костелецькій.

Спіраючись на дослідження з історії вбрання, майстрині використали традиційну техніку вузлової текстильної ляльки та вдягнули їй в стилізовані шати візантійських царівен, княгинь Русі-України, скандинавських та німецьких принцес та королев.

До слова, нетішинка Тетяна Ходак створила образ саме Гальшки Острозької. «Над лялькою-мотанкою фундаторки

Подарунки музею від лялькарки

Острозької академії працювала два місяці. Тривалий час вивчала історію її життя, згодом – костюми, в яких ходили жінки з роду Острозьких», – пригадує майстриня. У підсумку Тетяна Ходак відійшла від образу чорної княгині, монахині, а створила Гальшку юнкою, славною красою на всю Європу.

Нетішинський краєзнавчий музей – це четверта локація виставки. До того вона демонструвалась у Національному заповіднику «Софія Київська», Рівненському

обласному краєзнавчому музеї, Державному історико-культурному заповіднику Острога.

У місті енергетиків виставка експонуватиметься впродовж лютого. Це унікальна нагода через ляльку відчувати дух різних епох, вивчити історію, оглядаючи одяг мотанки, проїнятися величчю українських жінок, які творили історію усєї Європи.

Лариса Власюк
Фото Сергія Цимбаліста

Спорт

Команда «ХАЕС-НАЕК» у лідерах чемпіонату

Триває XXXII чемпіонат України з волейболу сезону 2022/2023 років серед чоловічих команд «Друга ліга – Дмарт». Через бойові дії у нашій державі в його організації відбулися певні зміни. Так, зокрема, Федерація волейболу України вирішила всі поєдинки між учасниками провести лише в межах одного міста – Хирова, що на Львівщині.

Уже проведено два тури чемпіонату, під час яких хороші результати серед шести учасників показала команда «ХАЕС-НАЕК». У першому турі вона зіграла із командою «Горіш» Десятинської територіальної громади Івано-Франківської області та одержала поразку з рахунком 2:3. А потім була «суха» перемога 3:0 над суперни-

ками «Біоресурсу» із Житомира та успіх із рахунком 3:1 у протистоянні з командою Ужгородського національного університету.

У другому турі чемпіонату наші земляки зі стабільним рахунком 3:0 обіграли збірну Полтавської області та «Садгора-Нива». Це дало змогу очолити турнірну таблицю XXXII чемпіонату України з волейболу сезону 2022/2023 років серед чоловічих команд «Друга ліга – Дмарт», записавши у свій актив 13 очок. Друге місце із 9 очками займають волейболісти команди «Ок-Ойл – ЧНУ» із міста Чортків. Третіми зараз тримаються спортсмени клубу «Горіш».

Головний тренер команди «ХАЕС-НАЕК» Сергій Харченко знову продемонстрував хороші організаторські здібності та зумів націлити колег на серію успішних виступів. Бездоганно гру протягом двох турів чемпіонату демонструють його вихованці – кандидати у майстри спорту Ігор Нікітчук, Євген Перець, Володимир Березький, Іван Маркевич, Василь Болотюк, Олександр Чернюк та першорозрядники Володимир Гловюк, Іван Гоменюк, Андрій Самолук, Іван Романчук, Олександр Галент, Дмитро Олійник, Артем Філонюк.

Незабаром гравці «ХАЕС-НАЕК» братимуть участь у черговому турі «Другої ліги – Дмарт».

Перемоги вихованців Володимира Моцюка

У місті Костопіль відбувся міжобласний турнір із футболу, в якому взяла участь команда Нетішинської КДЮСШ (2010 р.н.), де тренером є Володимир Моцюк. Спочатку наші земляки у своїй підгрупі здобули перемоги над суперниками із ДЮСШ із міста Сарни (5:3), ДЮСШ із міста Квасилів (6:1) і впевнено зайняли перше місце, яке гарантувало участь у фіналі. Заключний поєдинок відбувся із суперниками із ДЮСШ міста Славути. Тут нетішинці знову показали високу майстерність і перемогли у фіналі з рахунком 3:2, ставши чемпіонами турніру.

За підсумками змагань, кращим гравцем визнано Назара Кравчука, а кращим бомбардиром – Давида Карашенка, на рахунок якого 8 голів.

Потім, окрілені попереднім успіхом, представники Нетішинської КДЮСШ взяли участь у ще одному міжобласному турнірі, який відбувся у Плужному. Тут були перемоги над командами із Красилова, Рівного, Плужного. Нічийний рахунок 2:2 був зафіксований із командою з Острога, але наші земляки довели свою перевагу під виконання серії пенальті. У фіналі був поєдинок із юними спортсменами зі Славути, який закінчився на користь нетішинців – 5:1. Так було знову здобуто кубок чемпіонів.

За нетішинську команду в обох турнірах виступали воротарі Ілля Сусь та Богдан Васишин, захисники Михайло Поковба, Нікіта Ситніков, Павло Клубань, Роман Мельник, півзахисники Ілля Супрун, Денис Божик, Назар Кравчук, Дмитро Кострич, Валерій Різак, Владислав Курило, нападники Давид Карашенко, Георгій Васильєв.

Участь команди Нетішинської КДЮСШ стала можливою завдяки підтримці відділу у справах сім'ї, молоді та спорту виконкому Нетішинської міськради.

Для підтримки ЗСУ

У СК «Енергетик» відбувся благодійний турнір з футболу серед працівників Хмельницької АЕС. У ньому взяли участь команди ЕРПУ, в/ч, ЕЦ+З ДПРЗ, ХАЕС 35+ та збірні – «Патріот», «Бразстарс».

Під час змагань високу майстерність показала команда ХАЕС 35+, яка впевнено здодала суперників із «Бразстарсу», ЕЦ+З ДПРЗ, в/ч, ЕРПУ та стала чемпіоном. Тут свою спортивну майстерність показали вихованці головного тренера команди Юрія Тюпкіна: Віктор Карашенко, Юрій Стасюк, Дмитро Кравчук, Сергій Панцюк.

Другу сходинку п'єдесталу посіли спортсмени з ЕРПУ. Серед кращих відзначено Олександра Чутченка, Сергія Загрівого, Ярослава Дем'янюка та інших.

Третє місце заслужено вибороли футболісти військової частини. Вболівальникам сподобалась гра Дмитра Монаха, Дмитра Іваненка, Петра Ярмолюка, Ігоря Сиргі.

Команда ХАЕС 35+

На благодійному турнірі було організовано збір коштів для ЗСУ.

Спортивні трофеї з Теофіполя

Традиційний турнір з мініфутболу пам'яті Павла Худзика відбувся у Теофіполі. У ньому взяла участь команда Хмельницької АЕС. Проведення поєдинків проходило за круговою системою. У першому матчі, який провели наші земляки проти команди з Волочиська, вдалося організувати для них розгромний рахунок 11:2. За подібним сценарієм зазнала поразки і команда з Білогір'я – 11:0. Згодом було здолано і представників Теофіполя з рахунком 4:2. Порадував своєю технічною грою Віктор Карашенко, якого було визнано найкращим бомбардиром. Успіху своєї команди також сприяли Юрій Стасюк, Ігор Гончарук, брати Назар та Дмитро Гаврилюки, Владислав Бондаровський, Ілля Пацаловський, Віталій Груша, Андрій Сметанюк.

Команда головного тренера Юрія Тюпкіна стала чемпіоном турніру і нагороджена кубком та медалями.

Петро Шелепало, спортивний оглядач, член НСЖУ

Перспектива

ЗАСНОВНИКИ:
адміністрація та трудовий колектив ВП «Хмельницька АЕС»
ДП «НАЕК «Енергоатом»

Газета заснована у 1991 році
Свідоцтво про реєстрацію періодичного видання
Серія ХЦ № 200
від 25 жовтня 1994 р.

Головний редактор **Тетяна Степанюк**, тел.: 6-37-84
Редактор **Лариса Власюк**, тел.: 6-37-85
Кореспондент **Олександр Шустерук**, тел.: 6-37-86;
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua
khnpp.atom.gov.ua

Газету зверстано у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС.
Віддруковано у видавництві
ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15.
Тираж 1000 екз. Зам. №615
Розповсюджується безкоштовно

